Pytania prejudycjalne

1) Czy zgodna z prawem Unii Europejskiej (w szczególności z art. 3 akapit 3 TUE, art. 26, 58 i 101 TFUE i art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) i dyrektywą 2004/17 jest wykładnia prawa krajowego, która wyklucza zmianę cen w umowach dotyczących tzw. sektorów specjalnych, ze szczególnym uwzględnieniem umów, których przedmiot jest odmienny od tych, do których odnosi się ta sama dyrektywa, lecz połączonych z nimi stosunkiem podporządkowania?

2) Czy dyrektywa 2004/17 (w przypadku uznania, że wykluczenie zmiany cen we wszystkich umowach zawartych i stosowanych w ramach tzw. sektorów specjalnych wynika z niej bezpośrednio) jest zgodna z zasadami Unii Europejskiej (w szczególności z art. 3 ust. 1 TUE, art. 26, 56, 58 i 101 TFUE, art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) „z powodu niesprawiedliwości, braku proporcjonalności, zaburzenia równowagi umownej, a zatem zasad skutecznie funkcjonującego rynku?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 3 kwietnia 2017 r. – Morgan Stanley & Co International plc/Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-165/17)

(2017/C 213/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Morgan Stanley & Co International plc

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Pytania prejudycjalne

1) Czy w sytuacji, w której koszty poniesione przez oddział założony w pierwszym państwie członkowskim są przeznaczone wyłącznie do realizacji transakcji zakładu głównego spółki w innym państwie członkowskim, przepisy art. 17 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 19 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG ([1]), powtórzone w art. 168, 169 i 173–175 dyrektywy 2006/112/WE ([2]) należy interpretować w ten sposób, że oznaczają one, iż państwo członkowskie oddziału stosuje do tych kosztów proporcję podlegającą odliczeniu właściwą dla oddziału, ustaloną na podstawie transakcji dokonanych przez oddział w państwie jego rejestracji i zasad mających zastosowanie w tym państwie członkowskim, czy proporcję podlegającą odliczeniu właściwą dla zakładu głównego, czy też szczególną proporcję podlegającą odliczeniu łączącą zasady obowiązujące w państwach członkowskich rejestracji oddziału i zakładu głównego, w szczególności z uwzględnieniem ewentualnego istnienia systemu wyboru opodatkowania transakcji podatkiem od wartości dodanej?

2) Jakie zasady należy stosować w szczególnej sytuacji, w której koszty poniesione przez oddział zostały wykorzystane jednocześnie do realizacji przez ów oddział transakcji w państwie jego rejestracji i do realizacji transakcji zakładu głównego spółki, w szczególności w świetle pojęcia kosztów ogólnych i proporcji podlegającej odliczeniu?

([1]) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1).

([2]) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. 2006, L 347, s. 1).